

Derefter er Indførselen i 1880 ligeoverfor 5-Maret 1875—79 stegen
 for A.'s Vedkommende med 7 pCt.
 — B.'s — — 66 —
 — C.'s — — 25 —

For 1881 savnes endnu Oplysninger, men Forholdet er næppe bedre. Denne i kort Tid foregaaede Stigning i Indførselen forekommer mig at tyde paa, at Indførselstolden er for lille til at beskytte den danske Industri. Jeg har allerede foran viist, at Tolden for udenlandsk Tøj og Læder er utilstrækkelig, saa at Prisen paa indenlandsk Fabrikat er trykket saaledes ned, at det ikke med Fordel kan forarbejdes herhjemme. Kommer nu dertil, at Ulandet selv er trykket af Overproduktion, saa kastes denne ind i andre Lande for at holde Priserne nogenlunde oppe hjemme; det er derfor ikke sjældent, at en Læderhandler modtager Varer fra Ulandet, han ikke engang har bestilt, eller ogsaa det Dobbelte af hans virkelige Ordre. Vægrer Læderhandleren sig ved at modtage samme, da beder Fabrikanten ham at tage Læderet hjem, til hans Rejsende kommer, og Følgen bliver næsten altid, at Læderhandleren beholder Varen, efter at have tvunget Prisen saa langt ned som muligt.

Jeg skal nu, efter en for sin Dygtighed bekendt Sagmands Oplysninger, paavise et andet Punkt, hvor Tolden er aldeles utilstrækkelig.

Under forarbejdet Læder i Rubrik B. er indbefattet mange forskellige Lædervarer, t. Ex.: Kaskettygger, Sæderemme, Seletøj, Reiseremme, Læderkuffetter, naablede Støvleflaster o. s. v. Netop denne sidstnævnte Vare, „naablede Støvleflaster“, udgjør ovennævnte Punkt.

Tolden paa denne Vare er for Diebliffet 33 $\frac{1}{3}$ Dre pr. Pd., og det uanset hvad Materiale Skaffet er lavet af, og heri stikker Feilen i Toldlovgivningen, idet nemlig Hovedmassen af indførte Skaffer ere forsynede med Fjeder (Elastik). Fjederen koster i Told, som Materialet, hvoraf det er vævet, af Uld 66 $\frac{2}{3}$ Dre, af Silke 266 $\frac{2}{3}$ Dre, og naar den ene Side er af et andet Stof 150 Dre pr. Pd., hvorimod Tolden paa det naablede Skaff jo kun er 33 $\frac{1}{3}$ Dre pr. Pd. Heraf følger altsaa, at Fjederen i et Par Damestøvler, naar den er af Silke, koster den indenlandste Fabrikant ca. 20 Dre, den udenlandste Fabrikant eller Importøren 2 $\frac{1}{2}$ Dre, idet Vægten paa et Par Fjeder er 7 Kvint. Er Fjederen halv af Silke, maa den indenlandste Fabrikant betale ca. 12 Dre, Importøren 2 $\frac{1}{2}$ Dre, og for en ordinær ulden Fjeder maa den indenlandste Fabrikant betale 100 pCt. Mere end Importøren.

Stiller man nu Materialet op i Vægt og ikke tager Svindet (de Hjørner og Smaastykker, som falde fra ved Tilskæringen, og som andrager 20 à 25 pCt. af det til Skotøj anvendelige Materiale og hvoraf den indenlandste Fabrikant maa betale fuld Told) med, saa stikker alligevel Tolden sig afgjort i Importørens Favør. Et Par naablede Skaffer veie 45 Kvint og koste saaledes à 33 $\frac{1}{3}$ Dre pr. Pd., 15 Dre i Told; den indenlandste Fabrikant har derimod betalt 33 Kvint farvet Stind à 25 Dre pr. Pd. i Told med 8 $\frac{1}{3}$ Dre, 7 Kv. Fjeder med Silke i Ranten à 150 Dre = 12 Dre, Foer og Stropper 5 Kv. à 12 D. pr. Pd. = 1 D., i Alt 21 D. eller, angivet i pCt., betalt 40 pCt. mere i Told end Importøren, og dog er Svindet ikke regnet med heri, som dog andrager en betydelig Toldbudgift. Ydermere maa det tages i Betragtning, at til Naadlingen (Sammenhugning af Overlæderet) anvendes altid baade i Ind- og Uland Maskinsilke, der koster den indenlandste Fabrikant 150 Dre pr. Pd. i Told, men Importøren 33 $\frac{1}{3}$ Dre. Ofte anvendes der Silkefoer i Skotøj, hvoraf Indlændingen betaler 4 Kr. pr. Pd., Importøren 33 $\frac{1}{3}$ Dre og 66 $\frac{2}{3}$ Dre pr. Pd. i Told, efterdem Skaffer ere uden eller med Bund. Dette kan ikke kaldes billigt imod den indenlandste Fabrikant, og det er saa meget mærkeligere, som naablede Skaffer maafe ere den eneste Position i Toldtarifsen, hvor der slet ikke er taget Hensyn til Stoffet, der er anvendt til Fabrikationen.

Dette forklarer imidlertid godt den enorme Stigning i Indførselen af Varerne under Rubrik B., thi særlig i de sidste Aar er der indført naablede Skaffer i Mængde.

Lægge vi disse forskellige Fakta sammen, saa kan man ikke negte, at Udgifterne for Garverierne heri Landet i Fremtiden ikke ere lyse, og særlig kommer det til at gaa ud over en Stand, som har al Hjælp behov, nemlig Arbejderstanden.

I et Land, hvor Exporten fornemlig bestaar i Næringsstoffer, der bliver Føden altid til en vis Grad dyr, og naar Arbejdet tager af, og Tilbudet af Arbeidskraft som en Følge deraf er rigeligere, saa falder Arbejdslønnen, og det hjælper sandelig ikke Arbejderen, at han kan købe sit Fødtøj 1 Kr. billigere pr. Par, naar han ikke kan tjene til Føden.